

A. 1855.

ROTTERDAMSCH COURANT.

DINGSDAG 30 JANUARIJ.

NATIONALE MILITIE.

KENNISGEVING.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS van ROTTERDAM, gezien hebbende art. 125 der Wet van 8 Januarij 1817, en de aanschrijving van den Heer Commissaris des Konings in de provincie Zuidholland, van den 11 dezer (Provinciaalbl. n. 6).

Brengen bij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat de Eerste Zitting van den Militieraad op Maandag den 12 Februarij aanstaande zal worden geopend, en alzoo alle Lotelingen, geboren in de jaren 1832, 1833, 1834 en 1835, en in den voorleden jare voor een jaar voorgesteld, bij Billetten op de dagen en uren daarin vermeld zullen worden opgeroepen, om voor den Militieraad, zitting houdende in het Gede Mannehuys, te verschijnen, waartoe zij, tot voorkoming van onregeligheden, worden aangemaand; terwijl zij, die wegens verandering van Woonplaats als anderszins, geen Oproepingsbiljet mogten ontvangen hebben, echter gehouden zijn, om voor den Militieraad ter plaaats vooraf te komen.

Aldus gearresteerd en gepubliceerd den 29 Januarij 1855.

Burgemeester en Wethouders voornoemd.
De Secretaris, **STORM VAN 'S GRAVESANDE.**
J. F. HOFFMAN.

BUITENLAND.

LONDEN den 27 Januarij.

Gisteren en heden is wederom een Kabinetraad gehouden. Graaf Aberdeen begaf zich eerstgisteren avond naar Windsor en keerde, na audiëntie bij de Koningin gehad te hebben, terstond naar deze hoofdstad terug.

Lord Palmerston zou zich bereid verklaard hebben het ministerie van oorlog te aanvaarden, onder beding dat het tegenwoordig Kabinet onder de aanvallen welke het thans te verduren heeft niet bezwijkt.

Volgens de Morning Post en de Globe zal lord Palmerston, ten zij door de aanneming der motie van den heer Roebuck het Kabinet geheel omvergoorpen mogt worden, het ministerie van oorlog onverdeeld aanvaarden en de heer Sidney Herbert dan wellicht eerstgenoemden Minister in het departement van binnenlandsche zaken vervangen. Eerstgenoemd blad voegt hierbij dat, bij zoodanige wijziging van het Kabinet, de hertog van Newcastle gouverneur-generaal van India worden zou.

De soldij voor de Kavalierie en infanterie, alsmede die voor de zeesoldaten, is op nieuw verhoogd geworden.

Uit de nadere verslagen der belangrijke zittingen van de beide Parlementshuizen op gisteren blijkt het volgende:

Nadat lord Aberdeen in het Hoogerhuis de redenen der afreding van lord Russell ontwikkeld en den brief voorgelezen had dien hij van dezen had ontvangen, zeide hij aan het daarin vervat verzoek voldaan en dat ontslag der Koningin aangeboden te hebben. „Ofschoon wij niet hierop volgen) het gemis der kostelijke raadgevingen onzes edelen vriends betreuren, heeft Hr. Ms. Regering nogtans besloten zich ten stelligste tegen het voorstel van den heer Roebuck te verzetten.”

Nadat, op de vraag van lord Grey, of het waar was dat schepen, die naar de Kaap de Goede Hoop gezonden waren om troepen van daar terug te halen, zonder de wachtere regementen terug zijn gekomen, door den hertog van Newcastle erkend was dat van de twee uitgezonden schepen het eene ledig teruggekeerd, het andere door de koloniale autoriteiten gebezigd was, sprak graaf Palmerston eene zeer hevige rede tegen den Times en zijn correspondent in de Krim uit, welken hij van later tijds het leger en de generaals beschuldigde. Hij vroeg of het waar was, dat die correspondent vrijen overtocht en onderhoud op 's Lands kosten gehad heeft?

De hertog van Newcastle noemde de door sommige blaaden gedane mededeelingen insgelijks hoogst onwettig en onbescheiden, te meer naardien zij onverschillig per telegraaf naar Petersburg overgebracht zijn. Lord Aberdeen had zich bij herhaling daarover beklagd en de afwijking der voornaamste dagbladen was, maar blijkbaar zonder gevolg, van hoogerhand over de zaak onderhouden.

De gedane vragen betrof, den correspondent van den Times, was de eerst toegestane vrije overtocht later ontweerd, en toen de Regering nu onlangs eerst vernam dat de dagbladenschrijver in de Krim eenige leefstogt verstrekt heeft zij terstond een einde aan dat misbruik gezet.

Na eenige verdere woordenwisseling ging het Huis over.

De zitting van het Lagerhuis werd niet alleen door de aanwezigheid al de leden, maar ook door een buitengewoon groot publiek bijgewoond. Lord J. Russell was de eerste spreker en zeide de redenen zijner afreding als voorzitter van den Ministerraad zoo beknopt mogelijk te zullen opgeven.

Het was hem niet onverwachts voorgekomen dat een der leden eene motie van onderzoek naar den toestand des legers voor Sebastopol doen zou, maar hij had zijne handelwijze dienaangaande niet kunnen bepalen zoodat hij te weten wist dat lid zijn zou.

Van den heer Roebuck nu was hij overtuigd dat hij geene vijandige opmerkingen jegens het Kabinet voeden kon en alleen eene krachtige voortzetting van den oorlog wilde. Het regt van onderzoek is gewis het kostelijkste voorrecht van het Huis; maar eene motie van dien aard kan op twee manieren bestreden worden: of dat het kwaad niet groot genoeg is om het onderzoek te billijken, of dat reeds voldoende toezicht daarvan genomen zijn en het onderzoek derhalve overbodig geworden is.

Wat nu het eerste betrof, het was onmogelijk te zeggen dat het besproken kwaad niet bestond. Niemand kan den

betreurenswaardigen toestand des legers voor Sebastopol loochenen. De van daar ontvangen berichten zijn pijnlijk, ja verschrikkelijk en hartverscheurend. Maar die toestand was hem, in weerwil der omstandigheden die hij in zijne officiële betrekking van vele den oorlog aangaande zaken verkregen had, ten eenenmale onverschillig, want indien men vroeger als reden tegen de afreding naar de Krim had aangevoerd dat ons leger, op een slechts zeven mijlen van de zee en van eene uitmuntende haven verwijdd, nogtans zoo groot gebrek aan levensmiddelen, kleeding en beschutting hebben zou, dat dagelijks 90 of 100 soldaten zouden omkomen, dan zou hij die voorspelling uiterst belagchelijk genoemd hebben. En nogtans kende men nu den treurigen uitslag der onderneming, en dus mogt hij het Huis niet aarzelen het voorstel van den heer Roebuck te verwerpen.

Integendeel, hij was in gansche verpligt zich aan de zijde des voorstellers te plaatsen, en zou nu eenige hemzelven betreffende daadzaken mededeelen.

Toen het ambt van secretaris van Staat van oorlog van dat van secretaris van Staat voor kolonien werd afgescheiden, gaf lord Aberdeen den hertog van Newcastle de keus welk van beide hij behouden wilde, en toen antwoordde deze dat hij, al een groote expeditie te hebben voorbereid, het hooftbestuur daarover behouden en bij het departement van oorlog blijven wilde. Met lord Aberdeen stemde de speaker hierin toe. Als nu, na het eindigen der vorige zitting, de leden van het Kabinet zich, volgens gewoonte, naar verschillende oorden des Lands begaven, om hunne vermoede krachten te herstellen, deed ook hij hetzelfde, maar liet echter geen dag voorbijgaan zonder met den Secretaris van Staat voor buitenlandsche zaken te wisselen over gebeurtenissen van den dag te voeren. Men verweet hem toen dat hij het Land doortrok en voorlezingen te houden. De waarheid was dat hij in twee steden het woord in de vergadering van een letterkundig genootschap gevoerd heeft over onderwerpen die in zijn ambt als voorzitter van den Raad niet geheel vreemd waren.

Hij woonde daarna den Kabinetraad van 17 oktober bij, maar later in die maand scheen het hem toe dat het beheer van oorlog verbeterd moest worden, en hij heeft hiertoe verscheiden plannen met lord Aberdeen, wiens aandacht hij op de aan het Huis gedane belofte vestigde dat de militaire administratie geheel hervormd zou worden, alsmede op de te weinig krachtige wijze van oorlogvoering in het Oosten. Hij stelde voor dat een lid van het Ministerie bepaaldelijk in hoedanigheid van Minister van Oorlog zou optreden, zonder daarom aan de staatkundige verdiensten des hertogs van Newcastle te willen te kort doen. Maar noch lord Aberdeen noch sommige andere Ministers wilden hierin toestemmen. Toen hij nu laatstleden zaterdag vernam dat men verandering in het bestuur van het departement van oorlog wilde voorslaan, mogt hij de noodzakelijkheid daarvan niet loochenen, en besloot dus den thans gekozen weg te volgen en de bestrijding van het voorstel van den heer Roebuck aan die zijner ambtgenooten over te laten welke meenen dat dit voorstel ongegrond is. Deshalve schreef hij aan lord Aberdeen dat hij voornemens was woensdag zijn ontslag in te dienen. Hierop ontving hij geen antwoord, maar des avonds zeide genoemde Minister hem dat hij naar Windsor gegaan was om het ontslag over te reiken en dat H. M. het aangenomen had.

Daarop uitte lord Russell verder den wensch dat de portefeuille van oorlog aan lord Palmerston mogt opgedragen worden, en zijne meening dat de oorlog met de uiterste krachtsinspanning moest worden voortgezet, en dat men dan geene reden tot moedeloosheid hebben zou naardien, met de nu ontwikkelbare hulp van Oostenrijk, de nederlaag van Rusland niet twijfelachtig zal zijn. Oostenrijk zal 500,000 man ter hulp zenden en op de trouw des Keizers der Franschen kan staat worden gemaakt. Zijn Lordschap had zich daarvan tijdens zijn verblijf te Parijs overtuigd. En dan was van twee zaken ééne zeker: of een voor Engeland en Frankrijk eervolle vrede, of eene zoo geduchte zamentrekking van troepen tegen den Czaar, dat diens val onvermijdelijk worden zou.

Ten slotte herhaalde hij ten opzichte van lord Aberdeen wat sir R. Peel van dezen gezegd had, namelijk dat hij voortdurend den vrede wil, maar gewis geen anderen dan een billijken en eervollen vrede. Eindelijk betuigde hij de inzigten zijner nu voormalige ambtgenooten ten aanzien der algemeene staatkunde ten volle te deelen en inzonderheid hunne finantiële politiek goed te keuren, die in hem een bestendigen steun vinden zal.

Lord Palmerston stemde toe wat lord Russell omtrent het voorgelane in het Kabinet gezegd had. Hij wilde de door dezen gevolgde handelwijze niet te sterk gispen, maar meende toch dat hij een zeer ongewonen weg had ingeslagen en zijne handelwijze vroeger in deze Zitting aan lord Aberdeen had moeten mededeelen, die dan gelegenheid gehad zou hebben om de bezwaren te toetsen, en wellicht gemakkelijker dan nu eene wijziging in het Ministerie daar te stellen. Ook hij was van meening dat de oorlog krachtadig voortgezet moest worden, maar dit was geene reden voor de Regering om voor den heer Roebuck te buigen. Zij zou diens motie bestrijden. Wordt zij aangenomen, dan is het gevolg ligtelijk te voorzien. Wordt zij verworpen, dan zal de te maken wijzigingen in het Kabinet vallen overwogen, maar in elk geval mag het Huis versterkt zijn

dat de oorlog met kracht zal worden voortgezet, ten einde een zekeren en eervollen vrede te verwerven.

Nu was de beurt aan den heer Roebuck om zijn voorstel te ontwikkelen, hetwelk tweeledig is. Hij wilde onderzoeken hebben, hoedanig de toestand des legers voor Sebastopol is, en aan welke oorzaken die toestand is te wijten. Den toestand kent iedereen; het leger is zonder levensmiddelen, zonder beschutting, zonder kleederen. En de oorzaak? Volgens hem ligt die in het verkeerd beleid der Regering, in de onbekwaamheid van het be-heer des oorlogs. In het begin des vorigen jaars is een leger van 54,000 man naar de Krim gezonden; thans blijven daarvan 14,000 voor de dienst geschikt over, wat is er van de 40,000 anderen geworden? Ongesteldheid bellette den voorsteller breder uit te weiden, hij bepaalde zich dus bij het doen van zijn voorstel.

Van alle kanten riep men dat terstond tot stemming moest worden overgegaan, maar de heer Sidney Herbert, secretaris voor oorlog, nam het woord, om de motie te bestrijden. Zij bragt hem in verlegenheid, want er was geene bepaalde beschuldiging te wederleggen. De heer Roebuck had alleen gezegd: „Zoo vele soldaten hebben onze kusten verlaten, zooveel zijn daarvan overgebleven, wat is van de rest geworden?” Maar dat lid dwaalde al terstond ten aanzien der cijfers, want hij vergat degenen welke op het slagveld of door ziekte omgekomen zijn, en hij heeft zelf erkend dat het dubbel der benoedigde kleedingstukken, levensmiddelen en houthuizen naar de Krim afgezonden is. Vraagt men nu verder hoe een zoo voortreffelijk uitgerust leger binnen zoo korten tijd tot zulk een treurigen toestand is vervallen, hij herhaalde dat de eerste oorzaak daarvan in het door een langdurigen staat van vrede te wege gebragt stelsel lag. Sedert 1815 hebben wij geen eigenlijk leger gehad, maar alleen een voor de politie binnenlands in de Kolonien. Wat men het Engelsch leger noemt is niets meer dan eene vereeniging van goed georganiseerde en geoefende regementen; de organisatie gedurende den veldtocht en de betrekkingen russchen officieren en manschappen zijn onberispelijk, het zelfvertrouwen en de moed boven allen lof verheven geweest. Maar wat ontbroken heeft is de discipline over een massa welke de gewoone afteekening van een leger is. Daar van mannen die nooit twee regementen verdragen tegen de kennis van een groot leger niet. Elacht niet van hen dat zij zaken bestuden zullen welke zij nooit gezien hebben.

De Minister herinnerde voorts de regenspoeden die voormaals den aanvang onzer oorlogen kenmerkten, de trapswijze vermindering des legers en de desorganisatie der militie sedert 1815, welk een en ander tot bezuiniging geschied was. Toen nu de hertog van Wellington eenigen jaren geleden klaagde dat Engeland onbeschermd gelaten werd, zijn groote pogingen tot vermeerdering der stoomvloot aangewend en het ministerie Derby heeft de militie wederom hersteld.

Intusschen wisselen onze handel en rijkdommen van onze volkplantingen werden tot Rusland, Australië werd eene der gewichtigste bezittingen en onze bescherming in alle werelddelen uitgereikt. Dat alles is door een meer aanzienlijke militaire dienst. Althans dat is het den oorlog eene zoo eervolde zaak dat hij onvoorwaardelijk volkomen kan gevoerd worden.

Later in zijn rede zeide de Minister hoe het ministerie wel de loof van het bestaande kwaad aan te wijzen. Maar wat wil hij zekeren, dat al hebben de Franschen den naam van op zee te heerschen, zij daaraan de vrouwen en de kinderen niet behoeven te beschermen. Bovendien heeft de Admiraliteit na hoogerhand de bevelen van het ministerie niet aangevuld met de noodzakelijke maatregelen om het leger alhier voortaan met troepen te versenden. Zij althans is dat niet, van zwakte te beschuldigen. Maar de Regering wil ook de schuld niet op afwezigen werpen. Den oorlogbevelhebber in de Krim zijn de wallingen welke beginnend schieten te zijn aangevallen, niet dringend verzoek alles aan te wenden om die te herstellen. De Regering kan zich aan het gevraagd onderzoek niet onttrekken; zij wil de verlangde stukken overleggen in zoo ver dit niet tot nadeel van derden strekken kan, maar men heeft een aantal andere stukken die zij niet kan overleggen, omdat zij niet bestaan. Onder het volk zijn een aantal vertellingen verspreid, te bespottelijk om te wederleggen.

Lord Russell wil dat een minister van Staat den secretaris van oorlog vervangen zal. Hij, sir Sidney Herbert, had dit zijn ambt reeds meermalen willen nederleggen, maar lord Palmerston en anderen hebben hem daarvan terug gehouden. Overigens zijn in het militair bewind reeds verschillende gewichtige wijzigingen gebragt.

Voorts betrof de spreker het onmogelijke dat een vijfental Parlementsliden, in eene kamer vereenigd, den staat der zaken in de Krim en het gedrag der administratie zal beoordeelen. Zullen zij, vroeg hij onder anderen, commissarissen van onderzoek naar Sebastopol zenden? Zal men lord Raglan het slagtoffer eener door het Huis op de Regering geworpen beschuldiging maken? Door dit voorstel goed te keuren verlamt men de werkzaamheid der Regering, boezemt men het leger afkeer van zijnen bevelhebber in, en maakt iederen gunstigen uitslag des oorlogs zeer bagchelijk. Acht men de Militie de poaten die zij bekleeden onwaardig, welnu, niet, verklaart hun dat zij 's Lands belangen schaden en dat zij door anderen vervangen moeten worden. Maar men draagt de voortregten der Kroon niet op bijzondere com-

mittes over. De Ministers, dus eindigde de redenaar, zijn bereid zich aan de beslissing van het Huis te onderwerpen; maar die beslissing moet duidelijk zijn, zij moet vooral spoedig geschieden.

Nadat nog verscheiden leden, meestal ten voordeele der motie, gesproken hadden, werd, gelijk reeds bekend is, de zitting tot maandag verdaagd.

De Minister van Oorlog heeft eene dépêche van lord Raglan, gedagteekend 6 dezer, openbaar gemaakt. Daaruit blijkt hoe het slechte weder de ontschepping van het 30ste regiment belet had, zoodat het nog aan boord van de *Golden Fleece* in de haven blijven moest, maar dat alles tot spoedige ontschepping en tot het opslaan der nu in groot aantal ontvangene hutten zou worden aangewend. Voorts zendt lord Raglan wederom lijsten der tot 4 dezer gesneuvelde en gekwetsten over.

Men zegt dat heden latere dépêches en wel tot 13 dezer ontvangen zijn, die onderanderen inhouden dat aan al de manschappen in het leger hunne winterkleeding is uitgereikt.

PARIS den 28 januarij.

Door den Keizer worden thans op het paleis van St. Cloud vele proeven met een gazometer genomen, strekkende om goedkoop gazlicht te verkrijgen dat ongemeen helder brandt en noch schadelijk noch ongezond is.

Bij besluit des Keizers is op de dienst van 1855 een crediet van 800,000 francs geopend ten behoeve der alhier te houden wereldtentoonstelling.

Dezer dagen is er op het paleis der Tuileriën receptie geweest bij de Keizerin, waaraan door 300 a 400 personen werd deel genomen.

Prins Jérôme is van hier vertrokken en zijnen zoon te gemoet gereisd.

Het wetsontwerp nopens de remplacering, de recrutering en de militaire pensioenen is eergisteren aan het Wetgevend Ligchaam aangeboden. Dat ontwerp, hetwelk de jongelieden veroorlooft zich van de dienst te ontslaan door middel van de betaling eener som gelds in eens of jaarlijks, heeft in den Staatsraad bereids tot zeer levendige beraadslagingen aanleiding gegeven; zulks schijnt in het Wetgevend Ligchaam ook het geval te zullen worden, aangezien die Vergadering eene commissie van veertien leden heeft benoemd tot onderzoek van het ontwerp.

De krijgstaad, geroepen om vonnis te vellen in de zaak van den scheepsbevelhebber *Jehenne*, gewezen bevelhebber van de *Henri IV*, heeft dien hoofdofficier met eenparige stemmen en op de eervolste wijze vrijgesproken.

Men betwijfelt hier of de zending van den generaal *von Wedell* naar deze hoofdstad wel eene groote staatkundige betekenis heeft, en meent dat die zending meer het karakter van hoffelijkheid draagt. Het is thans stellig dat de heer *von Usedom* Parijs niet zal bezoeken; laatstl. vrijdag heeft hij Londen verlaten, is gisteren te Calais aangekomen en heeft terstond van daar over Brussel de reis naar Berlijn vervolgd.

In het Regeringsblad leest men het volgende: „Alvorens het fort van Bomarsund te vernielen, hadden de opperbevelhebbers der vereenigde strijdkrachten voorgedragen, dat de voorwerpen van de eerecrans en de versieringen der kapel werden weggenomen, ten einde die voor geheele vernieling te vrijwaren. Daar eenige dier versieringen naar Frankrijk gezonden waren, heeft de Keizer bevel gegeven ze ter beschikking te stellen van de Russische Regering. De Regering van Hare Brittannische Majesteit heeft, van haren kant, een dergelijke maatregel genomen betreffende die voorwerpen welke ter bewaring gebragt waren aan boord van de schepen van het Engelsche eskader.”

De Kamer der Gedeputeerden te Turijn is den 26 dezer buitengewoon bijeengekomen, ten einde mededeeling te ontvangen van het verdrag tusschen Engeland, Frankrijk en Piëmont. Aan het wetsontwerp tot goedkeuring van dit verdrag is de overeenkomst gehecht, waarbij het Sardijnische contingent op 15,000 man wordt bepaald. Een met Engeland geteekend additioneel artikel heeft betrekking op de leening van 25 millioenen.

De begrafenis der Koningin van Sardinië heeft den 24 dezer te Turijn met groote staatsie plaats gehad. Brieven uit Italië spreken van nieuwe kuiperijen en van nieuwe arrestatiën; zij melden wijders dat het eerste detachement van het regiment Fransche dragonders, hetwelk Rome heeft verlaten om naar zijn Vaderland terug te keeren, den 26 dezer te Genua is aangekomen, waar eene bijzonder hartelijke ontvangst hetzelfde toefde.

In den nacht van den 21 op 22 dezer hebben in de straten van Madrid eenige troebelen plaats gehad; men dacht aan den invloed der Carlisten, doch de nasporingen der politie hebben tot niets anders geleid dan tot het in beslag nemen van eenige wapenen en krijgsmiddelen. Men is zeer benieuwd of de heer *Madoz*, de nieuwe minister van finantien, er beter in zal slagen dan de heer *Sevillano* om het openbaar crediet te verbeteren. In weerwil van het vertrouwen dat de nieuwe Minister inbezemt, twijfelt men aan het welslagen zijner pogingen, daar de staat van zaken thans zoo ongelukkig is. In de zitting der Cortes van den 21 dezer is de wet nopens het onvereenigbare der betrekking van gedeputeerde met die van ambtenaar afgehandeld. Den volgenden dag zouden de beraadslagingen over de Constitutie aanvangen, doch men heeft zulks toen nog uitgesteld.

De Cortes hebben den 23 dezer de beraadslagingen over de grondslagen der Constitutie aangevangen, welke reeds dadelijk door dezelfde wanordelijkheid gekenmerkt werden als deze Vergadering zoozeer eigen is. Een lid der oppositie, de heer *Garcia Ruiz*, verklaarde twee amendementen te zullen voorstellen, strekkende om het recht op den arbeid en het kosteloos en verplicht onderwijs in de Constitutie op te nemen.

HAMBURG den 27 januarij.

Omtrent de zoo tegenstrijdige berichten wegens de jongste besluiten der Zweedsche Regering verneemt men thans het volgende:

Het publiek te Stockholm kende de verdubbelde pogingen, door de Vertegenwoordigers der Westersche Mogendheden sedert eenige dagen bij koning *Oscar* in naam hunner Regeringen aangewend, om Zweden toetreding tot het verbond van 2 december en zijne werkdadige deelneming aan den oorlog tegen Rusland te verwerven, welke pogingen van de voor het nationaal karakter meest

vleijende voorstellen vergezeld gingen, terwijl men bovendien de mogelijkheid eener vergrooing van het Zweedsche grondgebied liet doorschemeren.

Het houden van verscheiden Kabinetssraden, onder voorzitting des Konings, had aan de loopende geruchten vooral geloof doen hechten. Men zeide zelfs dat de Ministers, met name die van finantien, de heer *van Palmstjerna*, als verklaarde voorstanders van het stelsel der gewapende onzijdigheid, hun ontslag zouden nemen, om voor mannen plaats te maken die de Westersche politiek meer toegedaan zijn. De geruchten van oorlog namen dus de overhand en de meest krijgslustigen geloofden zelfs aan hunne onverwijde vervulling. Toen was het dat een voornaam Gothenburgsch blad eerst de spoedige mobilisering des legers, toen het uitstel daarvan tot de maand maart, ja zelfs het ontslag van een groot aantal officieren aankondigde. Maar weldra vernam men dat de Regering, door haar gewoon orgaan, de *Svenska Tidning*, al deze geruchten openlijk had doen tegenspreken, en inzonderheid dat wegens het ontslag der officieren, die, zegt dat blad, in Zweden allen diep van hunnen pligt van gehoorzaamheid jegens den Koning en het Vaderland doordrongen zijn.

Zoo is derhalve te Stockholm niets in den politieken toestand veranderd, in weerwil van de pogingen der vereenigde Mogendheden om Zweden tot hare belangen over te halen. De Zweedsche Regering, door haar verdrag van februarij met Denemarken verbonden, zal, dus besluit de berigtgever, in 1855 hare onzijdigheid ongeschonden weten te handhaven, zoo als zij dit reeds in 1854 gedaan heeft. Haar besluit schijnt, wat ook gebeuren mag, onherroepelijk te zijn.

KEULEN den 27 januarij.

De Fransche gezant te Berlijn, markies *Demoustier*, had gisteren eene audientie bij den Koning van Pruisen, wien hij een eigenhandig schrijven van zijnen Souverein, denkelijk in antwoord op een gelijksoortig schrijven van eerstgenoemden Monarch, overreikte.

De hertog *George* van Mecklenburg-Strelitz, die met eene Russische Grootvorstin gehuwd is en meer dan eenmaal zendingen in het belang van Rusland bij Duitse Staten heeft vervuld, wordt dagelijks uit Petersburg te Berlijn verwacht, waar men niet twijfelt of zijne reis heeft betrekking op de houding die Rusland ten opzichte der Staten van Duitschland aan zal nemen.

Reeds vroeger is gezegd dat, behalve de bereids medegedeelde circulaire namens de Oostenrijksche Regering aan hare agenten bij de Duitse Hoven, ook nog eene vertrouwelijke mededeeling van denzelfden dag, onder anderen aan den gezant van Oostenrijk te Berlijn, graaf *Esterhazy*, bestaat, die door dezen den president-minister *von Manteuffel* is medegedeeld. Volgens een Duitsch dagblad zou die dépêche woordelijk dus luiden:

„Weenen den 14 januarij 1855.

„(Vertrouwelijk). Het blijft ons steeds geoorloofd Pruissens toetreding tot het bij verdrag van 2 december gesloten verbond als eene waarschijnlijke gebeurtenis aan te merken, en de Keizerlijke Regering zal het zich van haren kant altijd ten pligt rekenen al hare pogingen aan te wenden, opdat het verschil dat, tot haar groot leedwezen, voortvloeit uit de houding der twee groote Duitse Mogendheden bestaat, op de eene of andere wijze verdwijne.

„Indien de hoop op de toetreding van Pruisen tot het verbond zich verwezenlijkt, zal de volkomen en opregte samenwerking der beide Mogendheden, in hare hoedanigheid van Duitse Bondsmogendheden, daardoor verzekerd zijn.

„Nogtans noodzaakt ons de reeds verkregene onderwinning onze voorzorgen tot het geval uit te strekken dat Pruisen beproeven mogt nog langer in zijne weifelende staatkunde te volharden en zelfs welligt pogingen mogt willen aanwenden om te Frankfort onze voorstellen, wegens de noodzakelijkheid voor den Bond om zich tot den oorlog bereid te houden, hinderpalen in den weg te leggen.

„In dat geval zou de Keizerlijke Regering slechts des te vaster moeten verlangen, met den bijstand der overige Duitse Regeringen, den weg te volgen die door de Bondsconstitutie is aangewezen ten opzichte van de wijze op welke dit groote vraagstuk beschouwd moet worden, en zou zij meenen een der heiligste pligten van hare roeping in Duitschland niet te vervullen, wanneer zij zich niet vóór alles beijverde het daartoe te brengen dat de Bond constitutionele besluiten neme, en indien zij, van haren kant, niet volkomen bereid ware zich vóór de gevolgen dier besluiten verantwoordelijk te stellen.

„Maar tevens mogen wij, in het oogenblik waarin onze bondgenooten over hunne deelneming aan gebeurtenissen te beslissen hebben, die welligt voor de toekomst van Duitschland beslissend zullen zijn, niet aarzelen hun vertrouwelijk de vraag voor te stellen om te weten wat zij, wanneer zij besloten waren in overeenstemming met ons te handelen, doen zouden in het geval dat men in de Bondsvergadering niet tot een eenparig besluit mogt komen.

„Wij aarzelen niet openlijk aan onze bondgenooten de vraag te rigten of zij, in dat geval, Oostenrijk vertrouwen genoeg zouden schenken om zich met zijne bestemming te vereenigen, en of, in geval al onze pogingen om tot een vasten en verzekerden vrede te geraken mislukken mogten, Oostenrijk, in het mogelijk uiterste, insgelijks op hunne werkdadige medewerking zou kunnen rekenen.

„Het Keizerlijk Hof zou, in zoodanig geval, de meest plechtige verzekering geven van hunne bezittingen en den staat van hun grondgebied tegen alle mogelijke gebeurtenissen te waarborgen, en hun, bovendien, in verhoeding hunner aangewende krijgsmagt, hun aandeel in de door den oorlog te verwerven voordeelen te verzekeren. Wederkeurig zou Oostenrijk tot voorwaarde moeth stellen dat een nader te bepalen korps troepen van nu af gereed zal worden gehouden, en eischen dat (hier is de naam ingevuld van het Land tot hetwelk men zich rigt) Z. M. den Keizer het vertrouwen verleende om, in geval van oproeping, het beheer over hun contingent aan het opperbevel van Zijne Keizerlijke Majesteit over te laten.

„Wij rekenen op een rondborstig en zonder achterhouding gegeven antwoord en zullen met genoegen zien dat de inhoud daarvan aan ons doel beantwoordt en ten

gevolge hebbe dat onze betrekkingen met de Duitse Regeringen tot klaarheid gebragt worden, vooral de betrekkingen met . . . . . worden geregeld, en deze al de wederkeerige waarborgen omringd welke de herten van dezen ernstigen tijd vorderen.

„Gij zult u bij de mededeeling der tegenwoordige dépêche aan het Hof van . . . . . wel van den vertrouwlijken vorm willen bedienen.

„Ontvang enz.

(get.) VON BUOL.

De Hertog en Hertogin van Brabant zijn den 16 dezer onder den naam van den burggraaf en de burggravin van Ardennes, te Milaan aangekomen en waren voornemens zich, na kortstondig oponthoud, naar Griekenland en Egypte te begeven.

Een brief uit Bucharest van 11 dezer zegt dat Oostenrijk, naardien het bij verdrag van 2 december de verdedigde Vorstendommen op zich genomen heeft, thans beslist daarmede overeenkomstige maatregelen te nemen. Graaf *Coronini* is den 2 dezer van Bucharest naar Jassy vertrokken, om troepen te stationeren, en ofschoon Bulgaren veel minder aan een aanval is blootgesteld, worden daar maatregelen van voorzorg genomen.

De Rijnhoogte alhier was heden 6 voet 1 duim Keulsch peil (6 voet 1 duim Rijnlandsch). Op de rivier is weinig ijs.

(Per Telegraaf.)

LONDEN den 29 januarij.

Het zondagsblad *Observer*, van hetwelk men zegt dat het in betrekking staat tot het tegenwoordig hoofd van het ministerie van binnenlandsche zaken, meldt dat zoodra het Lagerhuis een besluit zal hebben genomen nopens het voorstel van den heer *Roebuck*, de hertog van *Newcastle* zijn ontslag zal nemen als minister van oorlog en vervangen worden door lord *Palmerston*. Graaf *Grey*, een van de voornaamste leden der Whig-partij, zou benoemd worden tot minister van binnenlandsche zaken en lord *Palmerston* helpen in het reorganiseren van het departement van oorlog.

Volgens de *Times* zullen de Ministers waarschijnlijk de nederlaag lijden bij de behandeling der motie van den heer *Roebuck*, en zou de Koningin lord *Palmerston* tot eersten minister en lord *Grey* tot minister van oorlog benoemen. Ook heeft volgens dat zelfde blad de hertog van *Newcastle* zijn ontslag ingediend en lord *Palmerston* de portefeuille van oorlog voorwaardelijk aanvaard.

De *Morning Post* meldt, dat keizer *Nicolaas* blijvend aandringen op deelneming aan het vredes-congres, indie Pruisen tot het december-verdrag toetreedt, en dat, zo keizer *Nicolaas* volhardt, er geen congres tot stand zal komen.

BINNENLAND.

's GRAVENHAGE den 28 januarij.

Bij besluit van 26 dezer heeft Z. M. de benoeming van *D. de Boer*, burgemeester van Heerhugowaard, tot secretaris der gemeente, met zijne goedkeuring bekrachtigd.

Bij besluit van den 27 dezer heeft Z. M. goedgevonden te benoemen: als leden van het dijkbestuur van de Wierden *de heer L. Tybber* tot dijkgraaf, en de heeren *mr. Nauta Lemke* en *D. M. van der Sluis* tot dijksgedeputeerden.

Z. M. heeft bij besluit van den 17 dezer goedgevonden: 1°, het personeel van het collegie van regenten over het huis van arrest te Alkmaar, tot het onder n. 2° vermeld oogmerk, met nog drie leden te vermeerderen, en mits dien tot leden van dat collegie te benoemen de heeren *P. A. van der Drift*, jonkh. *D. C. de Dieu Fontein Verschuur*, *van Heil* en *P. J. H. Hayward*, allen wonende te Alkmaar; 2°, te bepalen dat het toezigt en bestuur over het alzonderlijke huis van verbetering en opvoedingsgesticht voor de jeugdige misdadigers, die volgens art. 66 van het wetboek van strafregt zijn vrijgesproken, doch ten gevolge van regterlijk vonnis gedurende een bepaalden tijd in het verbeterhuis moeten worden bewaard en opgevoed, hetwelk te Alkmaar wordt opgericht, zal worden opgedragen aan eene speciale commissie van drie of meer leden van bovengemeld collegie, te benoemen door het collegie van regenten, onder goedkeuring van den Minister van Justitie.

Bij Zr. Ms. besluit van den 20 dezer zijn tot leden der commissie van administratie over het burgerlijk militair huis van verzekering te 's Hertogenbosch benoemd de heeren *L. Rijsterborch*, hoofd-ingenieur van den waterstaat in het 6de district, en *mr. R. Twiss*, officier bij de arrondissements-regtbank te 's Hertogenbosch.

Bij Zr. Ms. besluit van den 24 dezer zijn, met ingang van den 1 februarij aanstaande, bevorderd: tot 1sten luit. bij het corps mariniers, de 2de luit. van dat wapen jonkh. *J. E. M. Clifford Koeg van Breugel*; tot kapitein-kwartiermeester, de 1ste luit.-kwartiermeester *C. Dey*; tot 1sten luit.-administrateur van kleding, de 2de luit.-kwartiermeester *P. L. Ebeling*.

Bij Koninklijk besluit van den 16 dezer is aan de gepensioneerden kapitein der infanterie van het leger Nederl. Indië, *H. A. Steenmeijer*, vergunning verleend tot het dragen van de uniform van het wapen waar hij laatstelijk heeft gediend.

Naar men verneemt is dezer dagen bij Koninklijk besluit verklaard, dat heeren Gedeputeerde Staten van Zuidholland teregt hunne goedkeuring hebben geweigd te verleenen aan de begrooting der gemeente 's Gravenhage voor 1855. Men weet dat het gemeentebestuur gemeend had niet te moeten voldoen aan het verlan door Gedeputeerde Staten te kennen gegeven, tot overlegging van de rekeningen en begrootingen der verschillende ambesturen. Het gemeentebestuur was, bij adres van 2 dezer, van oordeel dat het in strijd met de geest en de strekking van de wet op het ambestuur hebben gehandeld, indien het gemeentebestuur de afscheiden van zelfstandige diaconiebesturen aan de inzake van heeren Gedeputeerde Staten had onderworpen. Gevolge der Koninklijke beslissingen, zal het gemeentebestuur nu aan het verlangen van Gedeputeerde Staten moeten voldoen.

Met genoegen verneemt men, dat de door den Gemeenteraad alhier den 16 dezer, in het belang der veilig vastgestelde verordening op den verkoop van buizen enz., bij heeren Gedeputeerde Staten dezer provincie aanleiding tot aanmerking heeft gegeven.

Men berigt ons van zeer geloofwaardige

doet het IJspad over de Merwede bij Hardinxveld is
zonder gevaar door paarden en voertuigen gepasseerd
kan worden.

BRIELLE 29 januarij. Voormiddag 8 ure. Bij steenen bakken is een inkomend Zweedsch jagt gekeerd, terwijl volgens ontvangen be-

Van Soerabaja 27 november Nieuw-Leckserland, Hoffmen, na
Beroekle. en 29 dito *Prins Frederik der Nederlanden* Beroekle.

ARRENDERS & VAN REIN